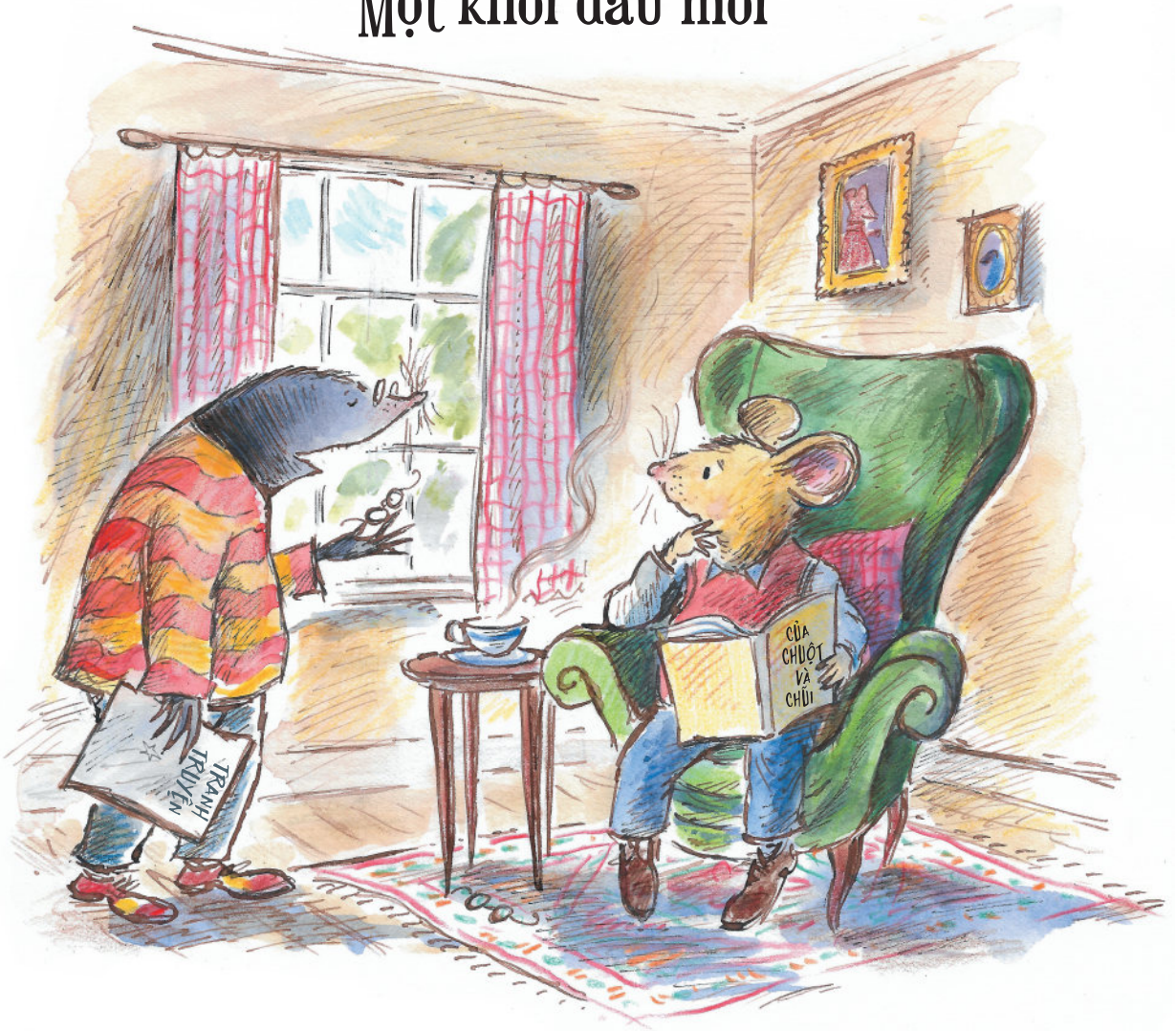

Mục lục

Một khởi đầu mới	5
Lạnh ca lạnh canh	15
Sấm sét giữa trời quang	24

Một khởi đầu mới

Một ngày nọ, Chũi nói với Chuột: “Chúng ta gặp nhau quá nhiều.”

“Sao cậu lại nghĩ thế?” Chuột hỏi.

“Chúng ta coi nhau như điều đương nhiên,” Chũi đáp, “nên chẳng đủ trân trọng. Rốt cuộc, không phải chú chuột nào cũng có người bạn như tớ.”

“Và không phải chú chuột chũi nào cũng có người bạn như tớ,” Chuột tiếp lời.

“Tớ có ý này,” Chũi reo lên. “Chúng ta sẽ tránh mặt nhau trong một ngày. Hãy né thật xa và giả vờ rằng chúng ta đang ở một mình. Rồi ngày tiếp theo, chúng ta sẽ gặp nhau và bắt đầu lại tình bạn.”

“Nhưng biết làm điều đó thế nào?” Chuột hỏi.

“Cậu sẽ tìm ra cách thôi,” Chũi đáp.

“Ồ, thế ư?” Chuột lẩm bẩm.

“Nhưng đừng nói cho tớ biết nhé. Hãy giữ bí mật!” Chũi nói

“Cậu có chắc là cậu muốn vậy không?” Chuột hỏi lại một lần nữa. “Chẩn chắn,” Chũi khẳng định.

“Được rồi, Chũi ạ.” Chuột thở dài đáp.

Sáng hôm sau, Chuột dậy sớm như thường lệ. Nó chuẩn bị bữa sáng cho Chũi như mọi ngày. Nhưng rồi, nó chợt nhớ ra. Nó phải tránh mặt Chũi.

Chuột tìm thấy một lá thư trên tấm thảm chùi chân. Đó là lời mời ăn trưa của Nhím, lúc mười một giờ. Chũi thích ăn trưa lúc mười một giờ, và cả lúc mười hai giờ nữa. Hẳn Chũi sẽ rất vui. Chuột định chạy đi báo cho Chũi biết. Nhưng rồi, nó nhớ ra. Nó đang phải né Chũi mà!

